

der i de senere Aar fremkommet en Ting, som skaffer de Egne Indtægt og vistnok ogsaa er i Stand til at modtage en ikke ringe Udvikling, det er Bearbejdelsen af Myremalm. Den var i sin Tid, i Middelalderen, her i Landet et Underlag for Jærnindustrien, idet adskillige Skatteydere derude paa disse Egne betalte deres Afgift til Staten i Form af Malm. Men den var desto værre ogsaa den Gang Skyld i, at Skovene bleve ødelagte, fordi man skulde have saa store Masser af Træ til Udskilningen. Nu har man fundet paa en Maade at udnytte Malmen paa, som ikke er betinget af, at man samtidig ødelægger Skovene, og for at nævne det, er der i det sidste Aar, i 1899, opkøbt Myremalm for et Beløb af 12,000 Kr., hvilket har givet et Nettooverskud af 2,000 Kr., som er kommet Plantningssagen til gode; altsaa vi se, at de 2 Ting nu komme til at støtte hinanden og fremhjelpe Udviklingen for de Egne. Myremalmsdriften derude har for det sidste Aars Vedkommende indbragt saa meget, at de 25 Lodsejere, igennem hvad de have indvundet af, hvad der tidligere var værdiløst, have kunnet betale Rente af deres Kreditforeningslaan. Det er ikke saa lidt, som altsaa paa den Maade er kommet til Nytte. Med andre Ord: Jeg mener, at foruden Berettigelsen af denne Bane som Forbindelsesbane, kan der med Hensyn til Betydningen af den lokale Trafik henpeges paa Banens Betydning for Fremstillingen af saadanne Produkter som Trækul, Myremalm, Hægspøle, Brænde, Tjære, Frø, som man flere Steder har begyndt med. Og navnlig bør man ogsaa nævne Statsskovene, som denne Bane, enten den nu kommer til at gaa Øst eller Vest om, vil komme i en saadan Forbindelse med, at den vil faa en ikke ringe Betydning derfor. Jeg kan ogsaa slutte mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (C. Ravn) med Hensyn til den Betydning, Banen vil faa for de store Moser derude. Alt dette vil navnlig komme til at passe udmærket, hvis Banen kommer til at gaa i den Retning, som her er antydnet af de to ærede Medlemmer, som have udtalt sig om Retningssspørgsmaalet, nemlig hvis Banen kommer til at gaa i noget vestligere Retning, end det ser ud til, at Kommissionens Retning antyder, altsaa kommer ind over Simmelkær. Det forekommer mig, at disse Ting kan man ikke saadan helt se bort fra. Der stod for nogle Dage siden at læse en Artikel om Banesagen netop angaaende denne Strækning, den skyldtes en Del Beboere, som

ere interesserede i den, og de slutte deres Udtalelse, som jeg ellers ikke skal komme ind paa, med disse Ord: „Saa meget kunne vi være sikre paa, at Staten ikke bygger Baner alene paa Kendsgerninger, men ogsaa paa Muligheder“. Det kan maaske være en noget ovovet Udtalelse, naar den tages i al Almindelighed og lige efter Ordene; men det forekommer mig, at naar man ret ser hen til, at de Kendsgerninger, som jeg her har paapeget, allerede ere til Stede, lægges til Grund, er det naturligt, at der, naar man bygger en Statsbane, kunde tages Hensyn til de Muligheder, der synes at ligge skjulte i de Kendsgerninger, som allerede ere til Stede. Ja, det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds havde jo ogsaa saa meget imod Viborg—Herning-Banen, fordi den var uoplyst. Derom skal jeg ikke udtale mig nærmere, da det ligger saa snubende nær, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) har gjort opmærksom paa, at sige: Hvad siger man saa om Rødkærslotlinien? I denne Forbindelse skal jeg tillade mig at nævne, hvad det ærede Medlem gjorde gældende, at Folketinget ved i sin Tid at stemme for Rødkærslotlinien skulde have bundet sig til at godkende den som Statsbane. Jeg kan ikke godkende denne Opfattelse; jeg har i sin Tid stemt for Rødkærslotlinien, men aldrig godkendt den Opfattelse, som det ærede Medlem nu har gjort gældende, men som man ikke hørte noget til i 1894. Jeg kan ikke forklare mig, at det ærede Medlem atter og atter fremsætter det, paa anden Maade, end at det er blevet en fikks Ide, et nagelfast Hjernesvind, som han ikke kan komme bort fra. Mig forekommer det, at for ham vilde det være formaalstjenligere at slutte sig til Kommissionens Arbejde og tage det, som laa nærmest for Haanden nu, saa vilde der ikke være noget i Vejen for, at han til sin Tid kunde faa, hvad han ønsker, naar det viste sig, at Trangen dertil var større, end den hidtil har vist sig at være. Hans Betragtning, at Viborg—Herning-Banen vil løbe ned til Moselund og derfra løbe langs med og nær op til den nuværende Tværbane, skal jeg ikke dvæle ved. Det blev berørt af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (C. Ravn), og det er jo, for ikke at sige uforstandigt, saa i alt Fald en saadan Overdrivelse, at det ikke behøver at imødegaaes. Naar han videre sagde, at Viborg—Herning-Banen kan bygges ved Hedeselskabets Hjælp, saa glæder det mig for saa vidt, som der deri ligger en Anerkendelse